

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΑ΄.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 9 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ 1913

ΑΡΙΘΜΟΣ 502

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ

ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

KARL DIETERICH. "Ένα γράμμα κ' ένα τραγούδι.
ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. Στὰ Γιάννενα.
ΘΡΑΚΙΚΟΣ. Οί συμμάχοι μας!!!

Ο ΙΔΙΟΣ. Οί Σέρρες.

A. Γ. Κ. Μεταγχολία.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ. Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαόν.

Δ. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ. Στέφανος Μαρτζώκης.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ. Μουσική άσκηση.

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Ἡ δολοφονία τοῦ Βασιλιᾶ μας.

ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΗΣ. Οί κατάδικοι στὴ Σιβηρία (μετάφρ.

Δας Τουλίας Δημητριάδη) (συνέχεια).

Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ. Ἀπὸ τῆς «Στροφῆς» τοῦ Jean Moréas.

ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ. Ἡ πολιτικὴ τῶν πραγμάτων.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ «Ἀρχισυντάχτης» (συνέχεια)

Κ. ΦΡΙΑΙΓΓΟΣ. Στὰ Γιάννενα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ.— Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΣΗΜΟ.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΑΣ

"Ἄσπερ" ἀπὸ πολὺχρονη βασιλεία, γεομάτη προσπάθειες ἄγονες καὶ λογῆς φαρμάκων καὶ ἀπογοήτεψες, ὁ Βασιλεὺς μας ἔγειρε νὰ ξεκουραστέῃ γιὰ πάντα πᾶνον· στὶς ματωμένες θάφνες ποὺ σώριασε μπροστὰ στὸ θρόνο του ὁ γιὸς του καὶ κληνὸύριος Βασιλεὺς μας, Κωνσταντῖνος ὁ Νικητὴς.

"Ὅσο κι ἂν εἶναι ἀποτρόπαιον τὸ κακοῦργημα τῆς Σαλονίκης καὶ ὅσο κι ἂ σφίγγει τὴν ψυχὴ ὁ πόνος γιὰ μετὰ τέτοιαν ἀναπάντεχην ἐθνικὴν συμφορὰν, κρῖνοντες κανεὶς μὲ κρόδο πᾶν τὰ σκαρπανεῖα χρόνια τῆς βασιλείας του, ἀπὸ τῆς μέρας ποὺ πρωτοπάτησε τὸ πόδι του σ' ἑλληνικὸ γῶμα, ἔσχεμε τὴν ὥρα ποὺ ἄγρια δολοφονήθηκε σ' Ἑλληνικὸ πᾶν γῶμα, δὲν μπορεῖ νὰν τοῦ ἀρνηθεῖ τὸν «ὥραϊον θάνατον» ποὺ χάρισε ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος σὲ καίνοους ποὺ ξέρονται ἢ ποὺ τυχαίνει «νὰ πεθαίνουνε στὸν κειρὸ τους», δηλ. ὅταν πρέπει νὰ πεθαίνουνε.

"Ὁ δολοφόνος του δὲν εἶναι Ἕλληνας, οὔτε σοσιαλιστὴς, ὅπως κυγχήθηκε πῶς εἶναι. Ἕλληνας ΣΙΜΕΡΑ δὲ θὰ σκοτώνει τὸ Βασιλεῖα του, ἀφοῦ τίποτε, καὶ τὸ πατριμικώτερον, δὲ θὰν μπορούσε νὰ δικαιολογήσει στὸν ἑαυτὸ του καὶ στοὺς ὁμίονοὺς του τὸ μυστὴρ τοῦ κακοῦργημα—καὶ ὁ Σοσιαλισμὸς πάλι, σὺν εὐγενεϊκῷ ἀγῶνι ποὺ εἶναι, ἀγῶνις ἰδεῶν καὶ ἀγῶνις οἰκονομικοῦ ξεσκαλιδωμοῦ τῆς καταδυναστευόμενης σήμερον τάξης, μὲ τὴ διδασχὴ, μὲ τὴ συζήτηση καὶ μὲ ἄλλα μέσθ ὅπως—δήποτε εἰρηνικῇ καὶ ἀθροπικῇ ἀγωνίζεσθαι νὰ ἐπιβάλῃ τῆς ἀρχῆς του, καὶ ὅχι μὲ τὴν κήρυκα καὶ μὲ τὸ πολὺκροτον. Καὶ τὸ κἄπου κἄπου, τύραννοι σήμερον δὲν εἶναι οἱ βασιλεῖδες, γιὰ νὰ δικαιολογέται ἡ βασιλοκτονία, καὶ ὅσο κι ἂν πολεμιέται ἀπὸ πολλοὺς ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας, μόνον παλαβὸς μπορεῖ νὰν τὸ χωνέψει πῶς σκοτώνοντες τὸ Βασιλεῖα, σκοτώνει τὸ θεσμόν, ὅταν ὑπάρχει ἕτοιμος ἄλλος νὰν τονὲ διαδεχταῖ, καὶ καίνον τρίτος καὶ τέταρτος κ' ἑκατοστός.

"Ὁ δολοφόνος λοιπὸν τοῦ Βασιλεῖα μας οὔτε Ἕλληνας εἶναι οὔτε Σοσιαλιστὴς. Εἶναι ἀπλοῦστατα ψευδοαναρχικός. Ἀπὸ τὰ ὄντα δηλ. ἐκεῖνα τ' ἀνισόρροπα ποὺ δὲν ἔχουν πατρίδα, ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε ἱερὸ καὶ ὅσιον, ποὺ δὲν ἔχουνε σπειρὶ κρίση, ποὺ δὲν ἔχουν καὶ δὲν ἀναγνωρίζουν καμιάν ἀρχή. Τὰ ὄντα αὐτά, ἢ τυχαίνει νᾶναι ἀπὸ φύσιν κακοῦργοι, ποὺ γαντζώνουν στὸν ἀναρχισμόν γιὰ νὰ δικαιολογήσουνε στὸν ἑαυτὸ τους τὰ κακοῦργα τους ψυχόρμητα, ἢ τυχαίνει νᾶναι ἀμόρφωτοι καὶ στενοκέφαλοι ποὺ στραβοκκοῦνε καὶ κκοχωνεύουνε τὰ κηρύγματα τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ ἀναρχισμοῦ καὶ μέσθ στὸ χλωδικο μυαλὸ τους τὰ μεταμορφίζουνε σὲ ματωμένες ἐνέργειες καὶ σὲ βδελυρὰ ἐγκλήματα.

"Εἷνας ἀπ' αὐτοὺς εἶτανε καὶ ὁ δολοφόνος τοῦ Βασιλεῖα μας καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἄτιμη πράξη του οὔτε τὴν πατρίδα μας οὔτε τὸ σοσιαλισμὸν βαραίνει, μὰ παίρνει ἀπλοῦστατα τὴ θεοσύλλα τῆς στὸ ἀπέραντον βασιλείου τῆς Φρενοπάθειας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ